

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v **B.**, zastúpenej advokátskou kanceláriou **F.**, so sídlom v **B.**, proti povinnej **R. A.**, bývajúcej v **M.**, o vymoženie **336,60 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 3 Er 500/2009, o dovolaní a odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 29. januára 2014 sp. zn. 11 CoE 247/2013, takto

r o z h o d o l :

Konanie o odvolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 29. januára 2014 sp. zn. 11 CoE 247/2013 **z a s t a v u j e .**

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a .**

Dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 29. januára 2014 sp. zn. 11 CoE 247/2013 **o d m i e t a .**

P povinnej náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Senica poveril súdneho exekútora, aby vykonal exekúciu na základe rozhodcovského rozsudku z 11. mája 2009 sp. zn. S. Stáleho rozhodcovského súdu, ktorý zriadila S. (ďalej len „označený rozhodcovský rozsudok“).

Uznesením z 3. septembra 2012 č. k. 3 Er 500/2009-14 Okresný súd Senica exekučné konanie zastavil. Oprávnenej uložil povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému náhradu trov exekúcie v sume 40 € do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia. Z predloženého spisového materiálu mal súd prvého stupňa za preukázané, že oprávnená a povinná uzavreli zmluvu o úvere. Súčasťou zmluvy o úvere sú Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, ktoré v bode 17. upravujú rozhodcovskú doložku, v zmysle

ktorej všetky spory budú riešené buď pred rozhodcovským súdom alebo pred všeobecným súdom, pričom výber konkrétneho rozhodcovského súdu bude na tej zmluvnej strane, ktorá podá žalobu. Súd prvého stupňa uviedol, že dôsledkom ustanovenia o rozhodcovskej doložke, tak ako je formulovaná v zmluvných podmienkach je, že spotrebiteľovi je fakticky odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom v prípade, ak oprávnená podá žalobu na rozhodcovský súd. Znenie rozhodcovskej doložky neodporuje síce doslovnému zneniu § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka, avšak svojimi dôsledkami sleduje cieľ, aby predmetné ustanovenie dodržané nebolo, teda zákon obchádza. Na záver preto uviedol, že keďže právomoc rozhodcovského súdu na rozhodnutie v predmetnej veci je založená na absolútne neplatnom právnom úkone, súd prvého stupňa po preskúmaní exekučného titulu dospel k záveru, že je vydaný v rozpore so zákonom, preto exekučné konanie zastavil. O trovách exekúcie rozhodol podľa § 200 ods. 2 Exekučného poriadku v spojení s § 203 ods. 1 Exekučného poriadku.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Trnave uznesením z 29. januára 2014 sp. zn. 11 CoE 247/2013 návrhy oprávnenej na prerušenie konania a predloženie predbežných otázok Súdneho dvoru Európskej únie a Ústavnému súdu Slovenskej republiky zamietol. Napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Povinnej ani súdному exekútorovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd návrhy oprávnenej na prerušenie konania zamietol s odôvodnením, že v predmetnom konaní nenastal žiadny z dôvodov uvedených v § 109 ods. 1 písm. b/ a c/ O.s.p. pre prerušenie konania podľa osobitného zákona a nie je potrebné obrátiť sa s navrhovanými predbežnými otázkami oprávnenej na Súdny dvor Európskej únie. Ďalej uviedol, že súd prvého stupňa správne vyhodnotil rozhodcovskú doložku ako neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka v rozhodnom znení, zo zákona považovanú za neplatnú podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Poznamenal, že ak dôsledkom uplatnenia takejto podmienky bolo práve prejednanie a tiež rozhodnutie sporu účastníkov úverovej zmluvy v rozhodcovskom konaní a vydanie v ňom i rozhodcovského rozsudku tvoriaceho podklad exekúcie, šlo o prípad nemožnosti akceptovania takéhoto rozhodnutia a teda i pokračovania exekúcie na jeho základe. Odvolací súd na záver uviedol, že súd prvého stupňa postupoval správne, ak v prejednávanej veci exekúciu zastavil, a preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 251 ods. 4 a § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 251 ods. 4, § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená odvolanie (vo výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania), ktorým žiadala napadnuté rozhodnutie v označenom rozsahu zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená aj dovolaním. Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Ďalej navrhla odložiť vykonateľnosť napadnutého uznesenia a konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie na základe čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní. Následne v dovolaní uviedla, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ustanovení § 237 O.s.p., keď súd rozhodol nad rámec zverenej právomoci (§ 237 písm. a/ O.s.p.); v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.); sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.); súd jej svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Ďalej uviedla, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a tiež aj to, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2 Cdo 17/2013, 2 Cdo 83/2013, 2 ECdo 20/2013, 2 CoE 28/2013, 2 ECdo 114/2013, 2 CoE 46/2013, 2 ECdo 178/2013, 2 ECdo 225/2013, 2 CoE 68/2013, 2 ECdo 313/2013, 2 CoE 115/2013, 2 ECdo 26/2014, 2 CoE 122/2014, 2 ECdo 27/2014, 2 CoE 26/2014, 2 ECdo 57/2014, 2 CoE 41/2014, 2 ECdo 74/2014, 2 CoE 54/2014, 2 ECdo 76/2014, 2 CoE 67/2014, 2 ECdo 122/2014, 2 CoE 87/2014, 2 ECdo 161/2014, 2 CoE 113/2014, 2 ECdo 178/2014, 2 CoE 126/2014, 1 ECdo 209/2013, 1 CoE 59/2013, 4 ECdo 274/2013, 4 ECdo 294/2013, 4 ECdo 294/2013, 4 ECdo 200/2014, 4 CoE 90/2014, 5 ECdo 238/2013, 6 ECdo 75/2013, 6 CoE 76/2013, 7 ECdo 75/2014, 7 CoE 42/2014, 7 ECdo 148/2014, 7 CoE 93/2014, 8 ECdo 145/2014, 8 CoE 82/2014, 8 ECdo 160/2014,

8 CoE 90/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k návrhu na prerušenie dovolacieho konania, ako aj k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 146 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. februára 2015

JUDr. Viera Petříková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová